ISSN:2582-9599

பிரணவ் தமிழியல் ஆய்விதழ்

புறநானூறுகாட்டும் மனிதநேய மாண்புகள்

முனைவர்க. நாகேஸ்வரி

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

தெ.திஇந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

புறநானூறு - தொகைநூல்களில்இடம்பெறுகின்றபுறநூலாகும். வீரம், கொடை, ஈகை, விருந்தோம்பல், மன்னர்களின்குணமாண்பு, புலவர்,பாணரெனபல் வேறுபட்ட வாழ்வியல் நிகழ்வுகளை அடக்கியக்காலப் பெட்டகமாக திகழ்கின்றது.

இன்றையகாலச் சூழலில் மனிதன் தன்னை இயந்திரமான, வாழ்க்கையில் நகர்த்திக் கொண்டு இயங்குகின்றான். மனிதம் மறந்து செயல்படுகின்றான், அத்தகைய நிலையில், புலவர், மன்னர், வாழ்ந்த நடைமுறை வாழ்வில் இருந்த நேயப் பண்பினை எடுத்துரைப்பதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

புலவர்களின்மாண்புமன்னர்களின்கொடைத்திறம், செங்கோன்மை, வறுமையிலும்செம்மைஎன்றமாண்புகளைஎடுத்துரைப்பதாகஅமைந்துள் ளது.

சங்ககாலத் தமிழர்களின் வாழ்க்கை காதல், வீரம், ஈகை, கொடை, அறம்சார்ந்த அரசியல், புலவர்வாழ்க்கை, புரவலர்பண்பு, விருந்தோம்பல், பாணர்களின் ஆற்றுப்படுத்தல் என்னும் பல

மாண்புகளோடு மனிதநேயம் என்ற மாண்பினையும் கொண்டதாக அமைந்தது. பாட்டும் தொகையும் பண்டையத் தமிழர்களின் பண்புசார் வாழ்வியலை பறை சாற்றுகின்றது.

அத்தகையமனிதநேயமாண்புபதினெட்டுநூல்களிலும்முழுமையான நிலையில்காணப்பட்டாலும்புறநானூறுதனித்துவம்பெறுகின்றது. புறநானூறுபண்டையத்தமிழர்களின்வாழ்வியலைஅறிந்துகொள்ளஉதவும் கருவூலப்பெட்டகாகும். புறத்திணைக்கருத்தியல்சார்ந்தநூலாகத்திகழ்ந்தாலும்மன்னன்மாண்பு, மக்களின்பண்பு, புலவர்பாணவர்எனஒவ்வொருவரின்பண்புநிலைகளும்இன்றையசமூகத் திற்குதேவையானகுணமாண்பினையும்ஒழுக்கத்தினையும்எடுத்துரைக்கி ன்றது.

முன்னுரை

பாட்டும்தொகையும்என்னும்பதிணென்மேற்கணக்குநூல்களுள்புறநா னூறுஎன்னும்புறநூல்தனித்துவம்உடையதாகத்திகழ்கின்றது. மனிதன்தன்னைப்போன்றுபிரிதொருமனிதனுக்குஏற்படுகின்றதுன்பத்தை எண்ணிவருந்தும்மனநிலையேமனிதநேய்எனப்படும். இத்தகையமாண்வுஉலகில்தமிழர்களுக்குபெருமளவில்இருந்தசூழலைத மிழ்இலக்கியங்கள்எடுத்துரைக்கின்றன.

புறநானூறு - நூலின்தனித்துவமும்அந்நூலில்பாடப்பட்டபாட்டுடைத்தலைவர்களின்பெ

ருமையும், புரவலர்களைப்பாடியபுலவர்களின்பெருமையும், கடையேழுவள்ளல்களின்பெருமையும்குறுநிலமன்னர்களின்கொடைப்பண்பும், வேந்தர்களின்வீரமும், பண்புநலனும்எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது.

வறுமையில்வாடியபுலவரின்வாழ்க்கைவளமடைந்தசூழலையும், வீரத்தில்மட்டுமல்லாதுகொடைப்பண்பின்சிறந்தோங்கியவள்ளல்களின் வாழ்க்கையையும், அறம்; தவறாதபோர்க்களவீரத்தினையும் வறுமையான சூழலிலும் மரபுசார்ந்த மாண்பினையும், இன்னபிறமாண்புடையபண்பினைவிளக்குவதும்எடுத்துரைப்பதும்இவ்வாய்வுகட்டுரையின்நோக்கமாகும்.

சிறப்பியல்பு

தொகைநூல்களுள்புறப்பொருள்சார்ந்தநூல்களாகஇரண்டுதிகழ்கின்றன. அவைபதிற்றுப்பத்தும், புறநானூறும், பதிற்றுப்பத்துசேரவேந்தர்களைப்பாடுவது, புறநானூறுபண்டையத்தமிழகத்தில்வாழ்ந்தபெருவேந்தர்கள், குறுநிலம்சார்ந்தமன்னர்கள்புலவர்சான்றோர், பாணன்எனப்பலரையும்குறிப்பதாகஅமைந்தது. நூலின்கட்டமைப்பில்இடம்பெற்ற 400 பாடல்களில்இரண்டுபாடல்கள் (267, 268) கிடைக்கவில்லை. 398 பாடல்களில்பதினான்குபாடல்கள்பாடியபுலவர்களின்பெயர்கள்அறியப்படவில்லை.

பண்டைத்தமிழகத்தின்பெரும்நகரங்களையும், துறைமுகங்களையும், மலைகள், ஆறுகள், கடற்கரைகள், காடுகள்வளமாகஇருந்ததனைபுறநானூற்றின்வாயிலகஅறிந்துகொள்ளமுடிகின்றது.

வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சிநொச்சி, தும்பை, வாகை, பாடாண்எனபதினொருதிணைக்குரியபாடல்களும்இந்நூலில்சிறப்பிடம்வகுக்கின்றன.

1894-ம்ஆண்டு உ.வே. சாமிநாதன்ஐயர்உ.வே.ச. அவர்களால்முதற்பதிப்புசெய்யப்பட்டதுபுறநானூறு.

வரையாதுகொடுக்கும்மாண்பு

வீரத்தில்மட்டுமல்லாமல்கொடைமாண்பிலும்தலைச்சிறந்தவர்களாகபண்டையத்தமிழ்மன்னர்கள்திகழ்ந்தனர். அக்காலப்புலவர்கள்தங்களைநாடிவந்தஇரவலர்களின்பசிஎன்னும்வறுமையைஒழித்தநிகழ்வினைஅறிந்துகொள்ளமுடிகின்றது. புலவர்களாகவோ, மன்னராகவோ, எளியபாணராகவோஇருப்பினும், தங்கள்எதிரில்கேட்கப்பட்டஓலத்தைத்தடுக்கவேண்டும்என்றஉணர்வுநிலைமட்டுமல்லாமல்வறுமையுற்றவனைவறுமைத்தொடரக்கூடாதுஎன்றசிந்தனைப்பெற்றவர்களாகத்திகழ்ந்தனர்.

சேரமன்னன்மாந்தரஞ்சேரல்இரும்பொறையைபுலவர்குறுங்கோழியூர்கிழார், புகழும்நிலைஇதற்குசான்று. அம்மன்னனைபுகழ்ந்துபாடிய 'செவ்வியநா'

பிறருடையபுகழைப்பாடாதவாறுசெல்வத்தைச்காத்துபோற்றாதுவழங்கும் பண்புடையன்என்று (புறம் - 22 (31-33) கூறுகின்றது. இதனைப்போன்றுசோழன்நலங்கிள்ளியைஅடைந்தால், பாணர்கள்பிறருடையவாயிலைநினைக்காதவண்ணம்மிகுதியாகவழங்கு வான். இதனை

"முன்னர்கள்தங்களிடம்வந்துஇரந்துநின்ற
ஒருவன்மீண்டும்அதேஇழிநிலையைஅவனதுவாழ்வில்
அடையக்கூடாதுஎன்றுஎண்ணம்கொண்டனர்
அந்தஎண்ணத்தின்விளைவுதன்னைநாடி
வந்தவனுக்கு,
இழிநிலைக்கூடாதுஎன்றஎண்ணம்இருந்தது"

(இனிவரும்வாழ்வில்)

கடையேழுவள்ளல்களில்ஒருவன்பிறருடையவாயிலைஅடையாவ ண்ணம்மிகுதியாகவழங்குவான்

"பிறன்கடைமறப்ப, நல்குவன்,, செலினே" **(புறம் : 68)**

தன்கொடைத்தன்மையால்மீண்டும்இரவாதுவாழ்வதற்கேற்பப்பெரு ம்பொருளைவழங்குவான்என்றுகோவூர்கிழார்கூறுகின்றார்.

கடையேழுவள்ளல்களில்ஒருவன்பேகன், அவனதுகொடைவளத்தைபாடும்பாணர், அவனுடையகொடைதிட்டமிட்டுஅளந்துகொடுப்பதுஅல்ல,

இன்னார்க்குஇன்னஅளவில்கொடுப்பதுஎன்றுஅளந்துபார்க்காமல்அனைவருக்கும்அள்ளிக்கொடுக்கும்மனம்உடையவன்என்றுகூறுகின்றார்.

வற்றியகுளத்திலும், அகன்றவிளைநிலத்திலும்மட்டுமல்லாமல்வரையாதமரபினையுடையமழைகளர்நிலத்திலும்பெய்ததுபோன்றுஎத்தகையதகுதியினைஉடையவராகஇருந்தாலும், அவர்களுக்குவரையாதுகொடுக்கும்வழக்கம்உடையவன். கொடைத்திறத்தில்இவ்வாறுமடமையுடையவனாகத்திகழ்கின்றான். ஆனால்போரில்தன்னைபோன்றவீரருடன்அறியாமைஉடையவன்அல்லன்என்றுபுலவர்கூறுகின்றார். மன்னன்தேவையானவர், தேவைஇல்லாதவர்என்றுபாராமல்அனைவருக்கும்அள்ளிக்கொடுக்கும்மனம்உடையவன்என்பதனை,

“கடாஅயானைகலிமானபேக! **(புறம் - 145-3)**

“துப்பார்க்குத்துப்பாயதுப்பாக்கி” **(குற : 12)**

என்றவரிகளும்சான்றுக்காட்டிஎடுத்துக்கூறுகின்றன.

சூழலறிந்துசெயல்படும்மாண்பு

மனிதநேயஉணர்வின்விளைவாககொடைச்செயல்பிரிதொருவிதமாகவும்அமைகின்றது. பிட்டங்கொற்றன்என்னும்தலைவன்அன்றையகாலவள்ளல்களுள்ஒருவன். அவ்வள்ளலிடம்தன்னைநாடிவந்தவர்க்குகொடுக்கும்அளவிற்குபெரும்பொருட்செல்வம்இல்லை, (பெரும்நாடு,

வறுமையைஒழிக்கும்அளவிற்குசெல்வம்)

சென்றாலும்தன்னிடம்வந்துஇரந்துநின்றஒருவன்மற்றொருவனிடம்கைஏந்தக்கூடாதுஎன்றுஅவன்எண்ணுகின்றான்.

காவிரிப்பூம்பட்டினக்காரிக்கண்ணனார்.

அவ்வள்ளலைப்புகழ்ந்துகூறும்புலவர்,

இன்றுசென்றாலும்சிறிதுநாள்கழித்துச்சென்றாலும்,

பொய்க்காமல்வேண்டியதைஅளிப்பான்,

எத்தகையசூழலிலும்பிறருக்குஉதவவேண்டும்.

அவ்கள்தங்கள்வறுமையைநினைந்துநினைந்துவாடாதஎண்ணம்அவர்களுக்குவேண்டுமென்றுபுதியகொடைத்திட்டத்தைவகுத்தறிந்திருந்தான்.

தன்னைநாடிவந்தஇரவலர்கள்மீண்டும்மீண்டும்தன்னிடமேவரும்விதமாகத்தன்இல்லத்தையும்இதயத்தையும்திறந்துவைத்திரு;ந்தான்.

"இன்றுசெலினும்தருமே, சிறுவரை
நின்றுசெலினும்தருமே, பின்னும்
முன்னேதந்தனென்என்னாது, துன்னி
வைகலும்கெலினும், பொய்யலன்ஆகி,
யாம்வேண்டியாங்குஎம்வறுங்கலம்நிறைப்போன்"

(புறம் : 171 - (1-5)

என்றவரிகள்சான்றுபகர்கின்றன.

இதனை,

"ஒல்லும்வகையால்அறவினைஓவாதே

செல்லும்வாயெல்லாம்செயல்" (பாயிரவியல் - குறள் : 33)

என்றவரிகளும்மெய்ப்பிக்கின்றன.

சங்ககாலத்தமிழர்கள்தங்கள்இதயத்தில்இயல்பாகஉயர்ந்தமனிதநேயஉணர்வுகாரணமாகவறுமையில்வாடுவோர்க்குஉதவிசெய்யமுன்வந்தனர்.

புலவர்களின்மாண்பு

புலவர்கள்பெரும்பாலும்மன்னர்களிடம்நாடிச்சென்றுபரிசில்பெற்றுதங்களதுவறுமையைஒழித்தநிகழ்வுகளுக்குபலசான்றுகள்உள்ளன. மன்னர்களிடம்பெற்றபரிசில்களைக்கொண்டுவாழ்வதுமட்டுமன்றிஅவர்களைப்பாராட்டவும், அவர்கள்தவறுசெய்தால்இழித்துரைக்கும்நிலையும்காணப்பட்டது.

மன்னர்களைநாடிச்செல்லும்புலவர்கள்வாணிகப்பரிசிலைக்பெற்றுக்கொள்ளுவதைமட்டுமேகடனாகக்கொண்டதில்லை, மாறாகபாராட்டுவதிலும்புலவர்கள்பெரும்பங்குவகிக்கின்றனர்.

ஆய்என்னும்குறுநிலமன்னனைக்காணமுடமோசியார்என்னும்புலவர்தன்குடு;ம்பத்துடன்வருகைபுரிந்திருந்தார். ஆயின்பொருள்வளம்குறைந்திருந்தகாலக்கட்டம்தன்னைநாடிவந்தவர்க்கெல்லாம், வாரிவாரிக்கொடுத்துவறுமைஅடைந்துவிட்டான்ஆய்என்பதனை

“களிறுஇலவாகியபுல்அரைநெடுவெளில்,

கானமஞ்ஞைகணனொடுசேப்ப,

ஈகைஅரியஇழைஅணிமகளிரொடு

காயின்று” என்ப, ஆஅய்கோயில்”

(புறம் - 127 (3-6)

என்றவரிகள்சான்றுபகர்கின்றன.

இந்தநிலையில்மன்னனைக்காணவந்தபுலவர்,

வழக்கம்போல்பரிசில்வேண்டிவருகைப்புரிந்ததாகக்கருதி,

மன்னன்வருந்தக்கூடாதுஎன்பதனை

“மலைகெழுநாடன்! முவேள்ஆஅய்ட்

களிறும்அன்றே, மாவும்அன்றே

ஒளிறுபடைப்புரவியதேரும்அன்றே,

பாணர், பாடுநர், பரிசிலர், ஆங்குஅவர்,

தனதுஎனத்தொடுக்குவர்ஆயின், எமதுஎனப்

பற்றல்தேற்றாப்பயங்கெழுதாயமொடு

அன்னஆக, நின்ஊழி, நின்னைக்

காண்டல்வேண்டியஅளவை”

என்றுஎடுத்தஎடுப்பிலேயேதெளிவுப்படுத்துகின்றார். நான்உதவியைநாடிவருகைத்தரவில்லை, வருகின்றவர்க்கெல்லாம்விரும்பியப்பொருளைக்கொடுக்கும்வள்ளல்நீ, அந்தபெருமைக்கருதிஉன்னைநேரில்கண்டுபாராட்டிமகிழ்வதற்காகமட்டு

மேஇப்போதுவருகைப்புரிந்தேன்என்றுரைத்தார். புறம் - 197-ம்பாடலில்புலவர்முடமோசியாருக்குகுணமாண்பிற்குஇலக்கணாகத்திகழ்கின்றது.

“மிகப்பேர்எவ்வம்உறினம்எனைத்தும்
உணாச்சியில்லோர்உடைமைஉள்ளேம்….
நல்லறிவுடையோர்நல்குரவுஉள்ளுதும்
பெரும, யாம்உவந்துநனிபெரிதே”

என்றுவகுத்துச்சொல்லப்பட்டஇலக்கணத்திற்குஎடுத்துக்காட்டாகவிளங்குபவர்முடமோசியார்.

ஒருவனின்வாழ்க்கைவளமைக்காலமோ, வறுமைக்காலமோஒருவனுடையவாழ்வின்நிலைஎப்படியிருந்தாலும்அவனுடையமனவளம்சிறந்திருந்தால்அவனைப்போற்றிமகிழ்விக்கவேண்டும்என்பதனை,

“அற்றகுளத்தின்அறுநீர்ப்பறவைபோல்
உற்றுழித்தீர்;வார்உறவல்லர்அக்குளத்து
கொட்டியும்ஆம்பலும்நெய்தலும்போலவே
ஒட்டியுறுவார்உறவு”

(மூதுரைபா.எ.17)

என்றபாடல்புலவர்களின்வாழ்க்கைக்குஇலக்கணமாகஅமைகின்றது. புலவர்பெருமக்கள்எக்காலத்திலும்சுயதேவை;க்காகவோ,

சுயநலமாகவோநடந்துகொள்வதுஇல்லைஎன்றஉயர்ந்தபண்பினைக்கொண்டவர்களாகத்திகழ்ந்தனர்.

செங்கோன்மையின்மாண்பு

கடமை, பெறுப்புணர்ச்சிஎன்பதுகூறுவதற்குஎளிதாகவும், கடைப்பிடிப்பதற்குகடினாகவும்உள்ளநடைமுறைவாழ்க்கை. தமிழர்களின்இலக்கியங்களில்பெருமளவில்கூறப்படுகின்றநீதிக்கருத்துக்கள்அனைத்தும்மன்னர்களுக்கானஆளுமைப்பண்பினைஎடுத்துரைக்கின்றது.

சங்ககாலத்தில்வாழ்ந்தமன்னர்களுக்குகடமைஎன்னஎன்பதுதெளிவானகருத்தாகஎடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வுலகில்அரசனதுமுறையானஆட்சியேஉயிர்என்பதைஉணர்த்திமோசிகீரனார்பாடியுள்ளார். உடல், உயிரைஆக்கும்நெல்லும், நீரும்செழிப்படைவதுமன்னன்முறைசெய்துகாக்கும்ஆட்சித்திறத்தால்என்பதாகும். அத்தகையமுறைசெய்துஆட்சிப்புரியும்அரசனேஉலகிற்குஉயிராவான். உயிர்தான்இருக்கும்உடலுக்குவந்தநோயினைப்பேணிபாதுகாத்தல்போல, அரசன்உலகைக்காப்பதன்பொருட்டுவரும்துன்பம்அனைத்தையும்உயிராகத்தான்ஏற்று, உடலாகியமக்களைக்காப்பதுகடமைஎன்றுகூறப்பட்டுள்ளது.

“நெல்லும்உயிர்அன்றே, நீரும்உயிர்அன்றே,

மன்னன்உயித்தேமலர்தலைஉலகம்,

அதனால்யான்உயிர்என்பதுஅறிகை

வேல்மிகுதானைவேந்தர்க்குக்கடனே"

(புறம்: 186 (1-4)

என்றுமோசிகீரனார்தனதுகருத்தைஎடுத்துரைக்கின்றார்.

இதனைவள்ளுவரும்

"வானோக்கிவாழும்உலகெல்லாம்மன்னவன்,

கோல்நோக்கிவாழும்குடி"

((குறள் : 542)

என்றுகூறுகின்றார்.

மன்னன்தன்கடமையைசரியானநிலையில்மேற்கொள்ளும்போதுஅவனால்ஆட்சிச்செய்யப்படுகின்றகுடிமக்களின்வாழ்வுவளமாகஅமையும்.

தலைமுறைதலைமுறையாககடமை, பொறுப்புணர்ச்சியோடுமன்னர்களின்மனிதநேயஉணர்வின்மகத்துவமும் அறிவுறுத்தப்பட்டது.

அறம்தவறியதால்அறிவுறுத்தல்

புலவர்பெருமக்கள்தாங்கள்பாடிபரிசில்பெறுகின்றமன்னனாகஇருந்தாலும், அரண்மனைவாயில்வந்துவிருந்தோம்பல்மேற்கொள்கின்றஅரசனாகஇருந்தாலும், செங்கோல்அரசன்தவறிழைக்கும்தருவாயில்அவனைச்சுட்டிக்காட்டிஇடித்

துரைத்துஅரசனைமெய்நிகர்வழியில்பயணிக்கவைப்பதும்தங்களதுமாண் புஎன்றுபுலவர்கள்எண்ணம்கொண்டனர். நாட்டைஆளுகின்றஅரசனிடம், அவனதுகுறைஎடுத்துரைத்தால்ஏற்படும்இழப்பினைஎண்ணிஅவர்கள்அச்ச ம்கொள்ளவில்லை.

குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன்என்னும்சோழமன்னன்தன்னு டையகுடிகளின்நிலையறியாமல்வரிவிதிக்கும்நிலைபுலவரால்தடுக்கப்ப டு;ம்சூழல்நிலவுகின்றது.

வல்லமைப்பொருந்தியபடைமிக்கவனாகவேல்மிகுதானைவேந்த னாகவிளங்கியதன்காரணமாகஉழவர்மக்களைவரிச்சுமையால்வருத்தத் தொடங்கிவிட்டான்சோழன். இதனைஅறிந்தவெள்ளக்குடிநாகனார்என்னும்புலவர்அரசனைநேரில்கண் டு; (புறம்.35) அவனுக்குத்தெளிவுஉண்டாக்கிஅவனைநெறிபடுத்தினார். உழவுத்தொழிலின்; முதன்மையையும், அதன்இன்றியமையாமையும்புறக்கணித்துமுரட்டுத்தனமாகநடந்துகொ ண்டஅவனிடம்எழுந்துநின்றுஅழுத்தமாகத்தனதுகருத்தினைஅறிவுறுத்தி னார். வெள்ளைநாகனார்,

“கண்பொரவிளங்குநின்விண்பொருவியன்குடை

வெயில்மறைக்கொண்டன்றோ? ஆன்றே, வருத்திய

குடிமறைப்பது, கூர்வேல்வளவ”(புறம் - 35 (19-21)

என்றுஉழவுத்தொழிலைஅவன்பேணவேண்டியதன்அவசியத்தைஅழகாக எடுத்துக்கூறியுள்ளார். இதனைவளவனிடம்

“வருபடைதாங்கி, பெயர்புறத்துஆர்த்து,
பொருபடைதரூஉம்கெற்றமும்உழுபடை
ஊன்றுகால்மருங்கின்ஈன்றதன்பயனே”

(புறம் - 35 (24-26)

என்றுரைத்துசோழனுக்குமட்டுமல்லாமல்ஆட்சிப்பொறுப்பிலிருக்கும்அனைவருக்கும்தேவையானபெரியபுதியவிளக்கமாகஅமைந்தது. ‘உன்னுடையவெண்கொற்றக்குடைவெயிலுக்குப்பிடிக்கும்சாதாரணத்துணிக்குடைஅல்ல, மக்களுக்குமன்னனேஉயிர், என்னும்நெறியைஉருவகப்படுத்திக்காட்டுவதுஅந்தக்குடை’ என்றுஎடுத்துக்காட்டிஇடித்துரைத்ததன்மூலம்மன்னனுக்குரியமனிதநேயக்கடமைப்பொறுப்பைநினைவூட்டிஅவனைநெறிப்படுத்தினார், வெள்ளைநாகனார்.

நாட்டில்தீமைநடந்தால்மன்னரைப்பழிக்கு;ம்உலகு. இதனை ‘மழைவளம்கரப்பின்வான்பேரச்சம், குடிபுரவுண்டும்கொடுங்கோல்அஞ்சி, மன்பதைக்காக்கும்நன்குடிப்பிறத்தல், துன்பமல்லாதுதொழுதகவுஇல்’ (சிலம்பு - 25 (100-104) எனசிலப்பதிகாரத்துவரிகளும்சான்றுபகர்கின்றன.

பழிக்குஅஞ்சும்மாண்பு

பண்டையமன்னர்கள்தங்கள்கடமைப்பொறுப்பின்நினைவாகவாழ்ந்தனர். தங்களுக்குவருகின்றபழிபாவங்களுள்மக்களைப்பாதுகாக்கஇயலாமல்ஏற்படும்பழியைபெரும்பாவமாககருதினர். அத்தகையநிலையை, புறம் -71-

ம்பாடல்எடுத்;துரைக்கின்றது. ஓல்லையூர்தந்தபூதப்பாண்டியன், தனக்குஏற்படக்கூடியபழிகளிலேயேதன்மக்களுக்குஅரணாகவிளங்காத கொடுங்கோலன்என்றுஏற்படக்கூடியபழியையேபெரியபழியாகஉணருகி ன்றான்.

பெரும்படைக்கொண்டவேந்தனாகஇருந்தாலும்மக்களுக்குஉயிராகவிளங் கவேண்டியவனாகத்திகழ்கின்றான்.

தனதுபொறுப்புணர்ச்சியைநினைவிலேகொண்டஒருவனாககாட்சிஅளிக்கி ன்றான்.

இதனைப்போன்றுதலையானங்கானத்துசெருவென்றபாண்டியன்நெ டுஞ்செழியனின்வஞ்சினம்கொண்டநிகழ்வும்மன்னனதுகடமைக்குக்கார ணமாகஅமைகின்றது.

“சிறுசொல்சொல்லியசினங்கெழுவேந்தரை
அருஞ்சமயம்சிதையத்தாக்கி, முரசாமாடு
ஒருங்குஅகப்படேஎன்ஆயின் - பொருந்;திய
என்நிழல்வாழ்நர்செல்நிழல்காணாது,
கொடியன்எம்இறை’ எக்கண்ணீர்பரப்பி
குடிபழிதூற்றும்கோலேன்ஆகுக”

என்றுவஞ்சினம்மொழிகின்றான்.

இம்மன்னனும்தனக்குஏற்படும்பழிகளில்தன்குடிகளால்கொடியவன் என்றுஇகழப்படுவரையேபெரியபழியாகக்கருதுகின்றான்.

எந்தநிலையிலும்நீதிக்குபுறம்பாகநடைமுறைவாழ்க்கைக்குஅஞ்சிவாழும் நெஞ்சம்கொண்டவர்களாகமன்னர்கள்வாழ்ந்தனர்.

முடிவுரை

சங்ககாலமக்கள்வாழ்ந்தவாழ்வியலைஇக்கட்டுரைஎடுத்துரைக்கின் றது. மன்னர்களின்மாண்பு, புலவர்களின்அறிவுறுத்தல், பழிக்குஅஞ்சிவாழும்வாழ்வியல்எனபுறநானூறுதமிழர்களின்வாழ்விய லைஎடுத்துரைக்கும்காலக்கண்ணாடியாகத்திகழ்கின்றது.

மக்களின் ;நடைமுறைவாழ்க்கைஇன்றையசமூகவாழ்வியலுக்குதேவையானகருத் துக்களைமுன்வைக்கின்றது. மனிதன்வாழுகின்றசமூகம்மனிதநேயமிக்கசமுதாயமாகமாற்றம்காண வேண்டும்என்றகருத்துசார்ந்துஇக்கட்டுரைஅமைகின்றது.

பயன்படுத்தப்பட்டநூற்கள்

1. புறநானூறு (மூலமும்உரையும்), பதிப்பாசிரியர்கள்அ. மா. பரிமணம்கு.வே. பாலசுப்பிரமணியர், நியூசெஞ்சுரிபுக்ஹவுஸ், 41-பி, சிட்கோஇண்டஸ்டிரியல்எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை, பதிப்பு : ஏப்ரல் 2004

2. புறநானூறு (மூலமும்எளியஉரையும்), முனைவர்இரா. பிரபாகரன்,16, இரண்டாம்குறுக்குத்தெரு, டிரஸ்ட்புரம்,கோடம்பாக்கம், சென்னை, முதற்பதிப்புடிசம்பர் 2011
3. சிலப்பதிகாரச்செய்தி (மூலமும்எளியஉரையும்), ம.ரா.போ. குருசாமி,மெர்க்குரிபுத்தகக்கம்பெனி, கோயமுத்தூர், முதற்பதிப்புமே 1967
4. திருக்குறள் (பரிமேலழகர்உரை), பழனியப்பாபிரதர்ஸ், "கோனார்மாளிகை"25, பீட்டர்ஸ்சாலை, சென்னை - 600 001, முதற்பதிப்பு - 1962.
5. ஔவையார் (அருளிச்செய்தமூதுரை), Edubilla.com, (Global Education Needz)